

er noget Usædvanligt. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at jeg ikke lagde større Betydning i Udtalelser i Dagsordener; jeg lægger megen Betydning ind i Dagsordener, men ikke i denne, fordi den Intet siger. Spørgsmaalet er her om en Dagsorden, men jeg har indbragt mit Forslag netop som Forslag og ikke som Dagsorden, og det fordi en motiveret Dagsorden har noget overordentligt Usikkert ved sig; den kommer frem under Forhandlingen, uden at Medlemmer kjende den isoreveien og vide, hvorledes de ville stille sig til den. Jeg tror, at naar et vigtigt Spørgsmaal kommer frem, skulle Medlemmerne først have Tid til at overveje det, og dette kan ske ved at forelægge det i Form af en Beslutning, men ikke ved en Dagsorden. Det ærede Medlem har indbragt denne Dagsorden; det ærede Mindretal i Udvalget har ogsaa indbragt sin Dagsorden, uden at noget af de øvrige Medlemmer i Udvalget har set den, førend den forelaa i Betænkningen. Vi have ikke kjendt den, og de øvrige Medlemmer i Udvalget have ikke vidst, at det ærede Mindretal vilde komme med dette Forslag til en motiveret Dagsorden. Det er kommet, om jeg saa maa sige, dratende ned, uden at Nogen var vidende om, at det ærede Medlem tænkte derpaa. Disse Dagsordener ere Overræffelsesting, som man ikke skal holde af. Jeg vil ikke sige videre, end hvad jeg har sagt, at denne Dagsorden efter min Formening ingen Betydning har.

Sindenburg: Jeg skal kun gjøre den personlige Bemærkning, at jeg under Forhandlingerne i Udvalget har antydet, i hvilken Retning jeg kunde udtale mig, og at det vel forholder sig saaledes, at Dagsordenen ikke er kommen til den ærede Ordførers Kundskab, forinden den forelaa trykt, men at Grunden dertil er den, at han med saa overdreven Hurtighed paasfyndede Udvalgets Arbejde.

Da Sagen yderligere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Med Hensyn til Afstemningsordenen skal jeg, da der foreligger to Forslag til Dagsordener, bemærke, at, da Overgangen til

den næste Sag paa Dagsordenen efter sin Natur er en lempelig Afvisning af den Sag, hvorunder den foreslaas, saa maa det Forslag til Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, der mindst omhandler den Sags Realitet, hvorunder den er fremsat, anses under ellers lige Forhold for det mest afvigende, og derfor anser jeg det for rigtigt at sætte det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgtreds, først under Afstemning.

Ordføreren: Jeg har ikke opfattet den ærede Formand saaledes, at han vilde gaa til Afstemning over begge Forslag til en motiveret Dagsorden. Jeg har opfattet den ærede Formand saaledes, at han vilde afgjøre den sidste indkomne Dagsorden, og da, naar den blev forkastet, gaa videre med Sagens Forhandling.

Formanden: Da der foreligger to selvstændige Forslag til Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, maa der, hvis det ene af disse Forslag bliver forkastet, være en aaben Mulighed for, at det andet Forslag kan blive vedtaget; enhver Forslagsstiller af disse Forslag har en berettiget Fordring paa, at hans Forslag bliver afstemt, naar det andet Forslag er forkastet. Jeg tror ikke, at Nogens Mening bliver forurettet ved denne Fremgangsmaade.

Ordføreren: Det var mig blot om at gjøre at saa oplyst Grunden til, at jeg ikke er gaaet ind paa Mindretallets hele Raisonnement. Hvis jeg havde tænkt mig, at det ærede Mindretals Forslag til en Dagsorden vilde komme til Afstemning umiddelbart efter den anden, havde jeg naturligvis underkastet hele hans Motivering en nøiere Prøvelse, men det indlod jeg, fordi jeg troede, at vi senere kom dertil.

Formanden: Forhandlingerne over Forslagene til at gaa over til Dagsordenen ere sluttede. Jeg kan vel beklage, om en Misforstaaelse hos det ærede Medlem er tilstebe, især forsaavidt den skulde være foran-